

onsloven, er blevet bedre til sprog eller har haft nemmere ved at finde et arbejde; det er ikke den effekt, der bliver målt. Der bliver målt, om kommunerne rent faktisk gør det, de skal ifølge lovgivningen, der bliver også målt og spurgt om, hvad kommunerne mener om de opgaver, de har fået pålagt, og man spørger også udlændingene selv, hvad de synes om det.

Integrationsprogrammet består jo sådan meget kort fortalt i, at de mennesker, der kommer her til landet, skal bo spredt ud over hele landet. De får altså at vide, hvor de skal bo, de får anvist en bolig, kommunen har pligt til at anvise en bolig. Kommunen har også pligt til at stille danskundervisning til rådighed 18 timer om ugen og til omkring 10 timers aktivering, og der skal laves en handlingsplan i løbet af en måneds tid.

Til gengæld har udlændingen pligt til at bosætte sig der, hvor han får anvist en bolig, og følge de tilbud, kommunen har pligt til at stille til rådighed. Så det er sådan efter den gode gamle model med rettigheder og pligter.

Man kan sige, at vurderingen af integrationen viser helt overordnet, at det selvfølgelig er en fuldstændig uomgængelig god idé, at ansvaret for den her indsats ligger ude i kommunerne, hvor der jo netop er de konkrete rammer for de mennesker, hvor de skal leve og fungere under i det danske samfund.

Den viser også, at både kommuner og udlændinge er positive over for hele ideen med integrationsloven, at de synes, det er en rigtig god idé, og udlændingene er også lidt imponeret over, at de får et så stort apparat stillet til rådighed for at hjælpe dem til at blive en del af det danske samfund.

Evalueringen viser også, at både udlændinge og kommuner er tilfredse med danskundervisningen og tilfredse med sprogcentre.

Det lyder jo godt, og er selvfølgelig en vigtig forudsætning for, at det fungerer, men der er også en bagside, f.eks. er der et fravær på i gennemsnit på 22 pct. Der bliver også peget på, at sprogmodulerne, undervisningen, ikke altid er lige fleksibel, heller ikke i forhold til arbejdsmarkedet.

Man kan sige, at sprogundervisningen bliver stadig væk ikke i et tilstrækkeligt omfang koblet sammen med en mere erhvervsrettet indsats og aktivering eller et egentligt arbejde.

Man kan sige, at det måske største problem, som evalueringsrapporterne afslører, er, at det stadig væk kniber med en erhvervsrettet indsats på den måde, at der er et antal kommuner, der

ikke har tilbud om aktivering, sådan som de faktisk skal i henhold til loven. De får heller ikke udarbejdet de handlingsplaner, de skal, mange af kommunerne mener rent faktisk ikke, det kan lade sig gøre i løbet af en måned. Udlændingene selv siger også, at de ikke mener, at indsatsen er tilstrækkelig erhvervsrettet, sådan at de ikke synes, de får hjælp nok til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Det, kan man jo sige, er nogle meget alvorlige advarselslamper, der dér bliver tændt, når det drejer sig om at få integrationsindsatsen til at fungere bedre.

Det, regeringen på den baggrund har tænkt sig at gøre, er at tage kontakt til kommunerne og direkte insistere på, at det selvfølgelig er fuldstændig uomgængeligt, at kommunerne overholder de krav, der er i lovgivningen. Det er fuldstændig nødvendigt, at kommunerne tager den opgave på sig.

Jeg mener ikke, at der er belæg for her og nu at gå ind og ændre i lovgivningen. Men vi har brug for, at sprogundervisningen og aktiveringen fungerer, og at der ikke er så stort et frafald, og at indsatsen bliver så erhvervsrettet som overhovedet muligt.

Jeg tror selv, det er nødvendigt at lave en mere samlet vurdering frem til år 2002-2003, den samling, hvor integrationsloven ifølge loven skal tages op til revision her i Folketinget, og dér ville det være rart, hvis man havde nogle effektmål og netop kunne se: Jamen virker den så? Bli- ver de mennesker, der kommer til landet, bedre til sprog? Får de arbejde? Kan de fungere i det danske samfund?

På baggrund af den kontakt til kommunerne og Kommunernes Landsforening vil jeg så vurdere, hvad regeringen i øvrigt kan gøre for at sikre, at den her indsats kommer til at fungere. Og dér må man jo læne sig op ad de initiativer, der også ligger i Socialministeriet og til dels i Arbejdsministeriet, men især i Socialministeriet, hvor man jo har en årelang erfaring med at hjælpe danskere og også udlændinge, der har svært ved at få arbejde, ind på arbejdsmarkedet.

Der er også et element i integrationen, der går ud på, at de mennesker, der kommer hertil, skal bibringes en større forståelse for, hvad det er for et samfund, de nu skal leve i. Kommunerne har ansvaret for 20 timers undervisning i forståelse af det danske samfund, og mange kommuner bruger faktisk flere timer. I gennemsnit op til 36 timer.